

ohledně osob, které byly ustanoveny dříve, než tento zákon nabyl platnosti. Marně se žalobce také dovolává předpisů o přijímání legionářů do veřejných služeb a o úlevách při tom jim poskytnutých, neboť i tyto předpisy a zejména i ustanovení Šu 16 nař. ze dne 20. prosince 1920 čís. 12 sb. z. a n. předpokládají přijetí zřízence-legionáře do služby činiteli povolanými, čehož se právě žalobci, jak již doličeno, nedostává. Stejně se u žalobce nedostává předpokladů pro použití Šu 25 zákona čís. 16/1920 v jeho prospěch, jak správně doličil odvolací soud, poukazuje k tomu, že žalobce v rozhodné době od 12. ledna 1920 do 12. dubna 1920 ve službách žalované obce vůbec nebyl. Okolnost tu žalobce sám v odvolání — ovšem v plném rozporu s nynějším svým názorem — zdůrazňoval, uváděje, že jeho služební poměr tehdy byl zrušen a že teprve dne 15. září 1920 byl do služby znovu přijat. Nemohl proto ono prohlášení podle Šu 25 cit. zák. učiniti, neboť nadpis Šu 25 a jeho celé znění nedovolují pochybností, že vysloviti se ve smyslu odst. 2 tohoto Šu mohou toliko osoby, které byly za zřízence již ustanoveny a jejichž služební poměr ještě trvá.

Čís. 5198.

Okolnost, že firma kupce jednotlivce není v obchodním rejstříku zapsána, nezakládá její procesní nezpůsobilosti.

(Rozh. ze dne 4. srpna 1925, R II 218 25.)

V řízení o žalobě proti firmě M. prohlásil soud první stolice k návrhu žalobce dosavadní řízení za zmatečné, ježto žalovaná firma neexistuje. Rekursové soud zamítl k rekursu žalované žalobcův návrh, by řízení bylo prohlášeno zmatečným. Důvody: Žalobce oznámil procesnímu soudu, že strana žalovaná není v obchodním rejstříku zapsána a proto neexistuje. Navrhl, by dosavadní řízení bylo zrušeno jako zmatečné, a soud procesní tomu návrhu napadeným usnesením vyhověl. Stížnost do tohoto usnesení jest opodstatněna. Soud procesní neuvádí, proč žalovaná firma dle jeho názoru neexistuje, odvolává se pouze na tvrzení žalobcovy, že žaloba byla podána proti firmě neexistující. Z podání strany žalující plyne, že firma žalovaná neexistuje proto, poněvadž není zapsána v obchodním rejstříku. Pokud se soud procesní ztotožňuje s tímto názorem, jest jeho právní náhled mylným, neboť není třeba, by firma byla zapsána do obchodního rejstříku za tím účelem, by někdo mohl pod firmou tou platně jednat. I podpis firmy, v obchodním rejstříku ještě nezapsané, váže dotyčnou osobu (Staub-Pisko ad čl. 15 obch. zák.). V tomto případě prodal žalobce žalované straně vagon dřeva; žalovaná firma připouští, že 5799 Kč 94 h po splatnosti žalobci zaplatí. Není proto sporu o tom, kdo jest vlastně žalován, to tím méně, když Anna M-ová ve své stížnosti výslovně připouští, že firmu tu reprezentuje.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Názoru rekursního soudu, že v tomto případě žalovaná firma má procesní způsobilost, sluší přisvědčiti. Firma obchodníka jest jménem, pod kterým obchod provozuje. Netvoří však samostatného právního podmětu vedle nebo mimo něho a nerozeznává se také u obchodníka jednotlivce mezi jeho soukromým a obchodním jménem. Není proto třeba zápisu firmy kupce jednotlivce do obchodního rejstříku k tomu, aby mohl pod firmou platně jednat. Když Anna M-ová, jak soud rekursní uvedl, připouští, že žalovanou firmu reprezentuje, t. j. že žalovaná firma jest jménem, pod kterým ona obchod provozuje a že ona to byla, která pod jménem žalované firmy sporný obchod se žalobcem uzavřela, není zde nedostatku procesní způsobilosti na straně žalované ve smyslu §u 7 c. ř. s., ač firma není v rejstříku obchodním zapsána, neboť není právním podmětem, který by trval mimo obchodníka, v tomto případě Annu M-ovou (rozhodnutí tohoto soudu uveřejněné pod čís. 3043 sb. n. s.). Když tomu tak, není, jak soud rekursní v napadeném usnesení vyslovil, sporu o to, kdo jest vlastně žalován, a obavy stěžovatelky v dovolacím rekursu, že rozsudek proti žalované firmě působiti bude jen proti firmě, nikoli však proti Anně M-ové, nejsou důvodny, jest však třeba odstraniti je tím, že v rozsudku při označení žalované strany bude totožnost žalované firmy s Annou M-ovou výslovně naznačena.

Čís. 5199.

Lze povolití přímo bez předchozího zabavení prodej zájemně pro činžovní pohledávku popsanych svršků.

Účel a význam zájemného popsání.

Ve vyrovnávacím řízení zůstává zákonné zástavní právo pronajímatelovo (§ 1101 obč. zák.) odlučovacím právem, pro které může býti vedena exekuce i za vyrovnacího řízení. Je lhostejno, zda při zahájení vyrovnávacího řízení exekuce již započala a v jakém je období; není ani třeba, aby v té době byl zde již exekuční titul.

(Rozh. ze dne 6. srpna 1925, R I 623/25.)

Usnesením ze dne 17. března 1925 bylo o jmění Jana W-a zahájeno řízení vyrovnací. Dne 4. března 1925 podal Heřman R. proti Janu W-ovi žalobu o zaplacení dlužné činže a zároveň žádal o zájemně popsání vnesených svršků. Tomuto návrhu bylo vyhověno, rozsudkem pro zmeškání ze dne 19. března 1925 bylo pak pravoplatně vyhověno žalobě. Návrh Heřmana R-a, by byl povolen prodej zabavených svršků, s o u d p r v é s t o l i c e zamítl, rekursní soud návrhu vyhověl. **D ů v o d y:** Již před zahájením vyrovnacího řízení nabytí vymáhající věřitel podle §u 1101 obč. zák. zákonného zástavního práva na vnesených svršcích povinného ku zajištění případných nedoplatků činžovních. Uplatnění tohoto zástavního práva stalo se soudním popsáním dlužníkových svršků. Ovšem bylo toto zástavní právo zprvu podmíněným a na tom závislým, že bude pro činžovní pohledávku dosaženo vy-